Joani 5

1. Pas këtyre ishte një e kremte e Judenjve; dhe Jisui u ngjit në Jerusalem.
2. Edhe në Jerusalem afër derës së dhenve është një pellg uji që quhet Hebraisht Betesdà, dhe ka pesë kamare.
3. Në këto dergjej një turmë e madhe të sëmurësh, të verbrish, të çalësh, të paralizuarish që pritnin lëvizjen e ujit.
4. Sepse kohë pas kohe zbriste një engjëll në pellg dhe trazonte ujin; ai pra që të hynte më përpara pas trazimit të ujit, bëhej i shëndoshë prej çfarëdo sëmundjeje që të kishte.
5. Edhe atje ishte një njeri, që kishte i sëmurë tridhjetë e tetë vjet.
6. Jisui kur e pa këtë se po dergjej, dhe mori vesh se tashmë prej shumë kohe ishte i sëmurë, i thotë: A do të bëhesh i shëndoshë?
7. I sëmuri iu përgjigj: Zot, s'kam njeri të më vërë në pellg kur trazohet uji; sepse kur vij unë, një tjetër zbret përpara meje.
8. Jisui i thotë: Çohu, ngri shtratin tënd, dhe ecë.
9. Edhe përnjëherë njeriu u bë i shëndoshë, dhe ngriti shtratin e tij, dhe ecte. Edhe atë ditë ishte e shtunë.
10. Judenjtë pra i thoshin atij që u shërua: Është e shtunë. Nuk është e udhës të ngresh shtratin.
11. Ai iu përgjigj atyre: Ai që më shëroi më tha: Ngri shtratin tënd dhe ec.
12. E pyetën pra: Cili është ai njeri që të tha: Ngri shtratin tënd dhe ec!
13. Po ai që u shërua nuk e dinte cili është; sepse Jisui u shmang, se kishte shumë popull në atë vend.
14. Pastaj Jisui e gjen atë në tempull, dhe i tha: Ja tek u bëre i shëndoshë; mos mëkato më, që mos të të bëhet ndonjë gjë më e keqe.
15. Njeriu pra shkoi dhe lajmëroi Judenjtë se ai që e bëri të shëndoshë është Jisui.
16. Edhe prandaj Judenjtë e ndiqnin Jisuin, dhe kërkonin ta vritnin, sepse i bënte këto ditën e shtunë.
17. Po Jisui iu përgjigj atyre: Ati im punon deri tani, dhe unë punoj.
18. Prandaj Judenjtë më tepër kërkonin ta vritnin, sepse jo vetëm e prishte të shtunën, po edhe se thoshte se Perëndia është i ati, duke e bërë veten e tij të barabartë me Perëndinë.

19. Jisui pra, u përgjigj e u tha atyre: Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them juve: Biri s'mund të bëjë asgjë prej vetiu, në mos paftë Atin duke bërë këtë; sepse ato që bën ai, këto i bën gjithashtu edhe Biri.
20. Sepse Ati e do Birin, dhe i tregon gjithë ato që bën vetë; dhe do t'i tregojë punë më të mëdha se këto, që të çuditeni ju.
21. Sepse sikurse Ati ngjall të vdekurit dhe jep jetë, kështu edhe Biri u jep jetë atyre që të dojë.
22. Sepse Ati nuk gjykon asnjë, po gjithë gjyqin ia dha Birit,
23. që të gjithë të nderojnë Birin, sikurse nderojnë Atin. Ai që nuk nderon Birin, nuk nderon Atin që e ka dërguar.
24. Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them juve, se ai që dëgjon fjalën time, dhe i beson atij

që më ka dërguar, ka jetë të përjetshme, dhe në gjyq nuk vjen, por shkoi prej vdekjes në jetë.

25. Me të vërtetë, me të vërtetë po ju them juve, se vjen një orë, dhe tani është, kur të vdekurit kanë për të dëgjuar zërin e të Birit të Perëndisë, dhe ata që dëgjojnë do të rrojnë.

26. Sepse sikurse Ati ka jetë në veten e tij, kështu i dha edhe të Birit të ketë jetë në veten e tij,
27. dhe i dha pushtet të bëjë edhe gjyq, sepse është Bir njeriu.
28. Mos u çuditni për këtë; se vjen një orë, në të cilën të gjithë ata që janë nëpër varret do të dëgjojnë zërin e tij,
29. edhe ata që kanë bërë të mira do të dalin në ngjallje jete; por ata që kanë bërë të liga, në ngjallje gjyqi.
30. Unë s'mund të bëj asgjë prej vetes sime. Siç dëgjoj, gjykoj; dhe gjyqi im është i drejtë; sepse s'kërkoj dëshirën time, po dëshirën e Atit që më dërgoi.
31. Në dëshmofsha unë për veten time, dëshmia ime nuk është e vërtetë.
32. Tjetër është ai që dëshmon për mua; dhe e di se dëshmia që dëshmon për mua është e vërtetë.
33. Ju dërguat tek Joani, dhe ai dëshmoi të vërtetën.
34. Edhe unë nuk e marr dëshminë prej njeriu; por i them këto, që të shpëtoni ju.
35. Ai ishte kandili që digjet e bën dritë; dhe ju deshët të gëzoheni për pak kohë në dritën e tij.
36. Por unë e kam dëshminë më të madhe se të Joanit; sepse ato punë që më dha Ati që t'i mbaroj, ato punë që bëj unë, dëshmojnë për mua se Ati më ka dërguar.
37. Edhe Ati që më dërgoi, ai dëshmon për mua. As zërin e tij s'e keni dëgjuar kurrë, as fytyrën e tij s'e keni parë.
38. Edhe fjala e tij s'qëndron te ju, sepse ju nuk i besoni këtij që dërgoi ai.
39. Vëzhgoni shkronjat, sepse ju kujtoni se në ato keni jetë të përjetshme; dhe ato janë ato që dëshmojnë për mua.
40. Por s'doni të vini tek unë, që të keni jetë.
41. Nuk marr lavdi prej njerëzish.
42. Por ju njoha ju se s'keni dashurinë e Perëndisë në veten tuaj.
43. Unë kam ardhur në emrin e Atit tim, e nuk më pranoni; në ardhtë ndonjë tjetër në emrin e tij, do ta pranoni atë.
44. Si mund të besoni ju që merrni lavdi njëri prej tjetrit, dhe nuk kërkoni lavdinë që është prej të vetmit Perëndi?
45. Mos kujtoni se unë do t'ju akuzoj tek Ati; ka kush t'ju akuzojë, Moisiu, tek i cili ju shpresuat.
46. Sepse po t'i kishit besuar Moisiut, do të më besonit dhe mua; sepse ai shkroi për mua.

47. Por në qoftë se nuk u besoni shkrimeve të tij, si do t'u besoni fjalëve të mia?